

Vergaderjaar 2009–2010

31 989

Wijziging van de Wet kinderopvang, de Wet op het onderwijstoezicht, de Wet op het primair onderwijs en enkele andere wetten in verband met wijzigingen in het onderwijsachterstandenbeleid

B

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAPSBELEID¹

Vastgesteld 23 maart 2010

Het voorbereidend onderzoek heeft de commissie aanleiding gegeven tot het maken van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen.

Algemeen

De leden van de van de **CDA**-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel, zij hebben nog enkele vragen.

De leden van de **VVD**-fractie hebben ten aanzien van het voorliggend wetsvoorstel vragen bij diverse aspecten van het wetsvoorstel. De Tweede Kamer heeft zich ook nog beziggehouden met andere zaken. De leden van de VVD-fractie laten die nu liggen. Maar ten aanzien van onderstaande vragen is een volledige beantwoording door de regering van alle hier door de leden van de VVD-fractie gestelde vragen cruciaal voor de opinie ten aanzien van dit wetsvoorstel.

De leden van de **PvdA**-fractie hebben het wetsvoorstel met belangstelling gelezen. Zij onderschrijven de gedachte aan harmonisering van kinderdagverblijven en peuterspeelzalen tot in de toekomst één gedifferentieerde voorziening waar alle kinderen in de voorschoolse periode terecht kunnen. Ook de kwaliteitsimpuls die met dit wetsvoorstel aan het peuterspeelzaalwerk wordt gegeven kan op hun instemming rekenen.

Met instemming hebben de leden van de **SP**-fractie kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel, zij hebben nog enkele vragen.

De leden van de fracties van **ChristenUnie** en de **SGP** hebben met belangstelling kennis genomen van het onderhavige wetsontwerp. Zij willen zich beperken tot enkele voor hen belangrijke vragen over de onderwerpen:

- Relatie onderwijs versus welzijnswerk;
- Positie en doorzettingsmacht van gemeenten;
- Keuze van onderwijsleersituaties voor peuters en kleuters;
- Relatie met kinderopvang.

¹ Samenstelling:

Schuurman (CU), Holdijk (SGP), Dupuis (VVD), Dölle (CDA), (voorzitter), Tan (PvdA), (vice-voorzitter), Meulenbelt (SP), Ten Hoeve (OSF), Linthorst (PvdA), Schaap (VVD), Essers (CDA), Schouw (D66), Leijnse (PvdA), Thissen (GL), Slager (SP), Goyert (CDA), De Boer (CU), Asscher (VVD), Hillen (CDA), Laurier (GL), Hermans (VVD), Ten Horn (SP), Hamel (PvdA), Leunissen (CDA), Koffeman (PvdD), Kuiper (CU), Lagerwerf-Vergunst (CU), Vliegenthart (SP), Yildirim (Fractie-Yildirim) en Flierman (CDA).

Alhoewel de leden van de fracties van **OSF** en **D66** zich geheel kunnen vinden in de bedoelingen van het wetsontwerp, namelijk het waarborgen van voldoende kwaliteit in alle vormen van kinderopvang om veilige en stimulerende omstandigheden te realiseren en het daarbij aanpakken van taalachterstanden, zien de leden van beide fracties enkele onderdelen van de uitwerking toch met enige verbazing. Vandaar dat de fracties daarover nog een aantal vragen hebben.

Versterking regierol van gemeenten

In de memorie van toelichting staat dat in de afgelopen jaren 62% van de kinderen voor de voorschoolse educatie zijn bereikt. Waarop is dit cijfer gebaseerd vragen de leden van de **CDA**-fractie? De regering schrijft op pagina 7 van de memorie van toelichting dat het huidige besluit «vaststelling doelstelling en bekostiging onderwijsachterstandenbeleid 2006–2010» onvoldoende kwaliteitswaarborgen biedt om vooruitgang in de ontwikkeling bij kinderen te borgen. De regering voert een landelijk kwaliteitssysteem in waarvoor de Minister van OCW stelselverantwoordelijk is, maar draagt die verantwoordelijkheid over aan het college van B&W die doorzettingsmacht verkrijgen om dit systeem in te voeren. Is dit laatste wel nodig? Kan de regering aangeven hoeveel peuterspeelzalen, kinderopvangcentra en scholen weigerden om in goed overleg mee te werken?

De doorzettingsmacht van de gemeente heeft tot doel dat er een dekkend netwerk komt van kwalitatief goede voorschoolse educatie. De GGD en de onderwijsinspectie fungeren hier als toezichthouder. De vroegschoolse educatie van de basisscholen moet hierop aansluiten, ook daar geldt de doorzettingsmacht van de gemeente. Het gaat daarbij over de overdracht van de kinderen en de afstemming van de programma's en de meting van de resultaten. Het gaat hierover onderwijsprogramma's en dat is de taak van de onderwijsinspectie om dat te beoordelen. Hoe denkt de regering dat de gemeente hier haar doorzettingsmacht kan manifesteren, zonder de vrijheid van onderwijs met voeten te treden, zo vragen de leden van de **CDA**-fractie.

De regering kiest er voor om de gemeenten te laten bepalen of er voorschoolse educatie wordt aangeboden dat aan de kwaliteitseisen voldoet. Betekent dat niet dat er geen garantie is dat daadwerkelijk alle kinderen met een achterstand worden bereikt, zo vragen de leden van de **SP**-fractie.

De leden van de **SP**-fractie vragen of er voldoende waarborg is voor de continuïteit, dat wil zeggen, dat gemeenten verplicht zijn om afspraken te maken met schoolbesturen, kinderopvangcentra etc.

Is het niet mogelijk om de gemeenten te verplichten om afspraken te maken met de jeugdgezondheidszorg, om achterstand vroegtijdig te signaleren, en de kinderen met een taalachterstand tijdig naar de voorschoolse educatie te verwijzen, zo willen de leden van de **SP**-fractie weten.

De leden van de **SP**-fractie vragen of het niet mogelijk zou zijn om toe te werken naar één landelijk beleidskader kwaliteitseisen kinderopvang, peuterspeelzalen en voorschoolse educatie.

Gemeenten kunnen met partijen afspraken maken over invulling van vve, zo merken de leden van de fracties van de **ChristenUnie** en de **SGP** op. Sterker, alle partijen dienen mee te werken aan het maken van afspraken. De vraag van deze leden is, of het principieel juist is, dat gemeentebesturen via de Wet primair onderwijs (WPO) doorslaggevende invloed krijgen ten opzichte van andere bevoegde gezagen inzake vve en boven-

dien, conform het voorgestelde artikel 170 WPO kan een gemeentebestuur of het college van B&W zelfs door de regering worden gecorrigeerd bij vermeende verwaarlozing van vve. Dit brengt deze leden tot de vraag, of de regering hun helder wil uiteenzetten wat nu de positie van het gemeentebestuur en/of het college van B&W is als wordt gekeken naar de Wet primair onderwijs en de Wet op het onderwijstoezicht, en dat in relatie tot artikel 23 Gw, waarin is vastgelegd dat het onderwijs een aanhoudende zorg is voor de regering.

Effectiviteit van de maatregelen

De leden van de **VVD**-fractie krijgen bij dit wetsvoorstel een déjà vu sentiment. Hoeveel eerder zijn er niet pogingen ondernomen om voor kinderen met een taalachterstand extra voorzieningen te treffen in het onderwijs? Jarenlang hebben kinderen van allochtone afkomst (want daarover gaat het hier voornamelijk) een extra «weging» gehad, zodat voor het onderwijs aan hen veel meer geld door de overheid per kind werd besteed dan aan anderen. De grote vraag daarbij was uiteindelijk of dit wel enig nut heeft gehad, terwijl er vele miljoenen aan besteed zijn. Nu gaat het dan weliswaar om voorschoolse voorzieningen en worden kinderen met een taalachterstand vóórdat zij naar school gaan extra geholpen om beter Nederlands te leren. Maar een cruciale vraag is hoeveel bewijs er is dat dit wel werkt. Veel deskundigen hebben grote twijfels.

Graag willen de leden van de VVD-fractie weten of er wetenschappelijke feiten zijn voor de hypothese dat extra aandacht voor de taal in een jongere leeftijdsgroep bij deze groepen immigranten een gunstig effect heeft (en dit gezien ook de familieomstandigheden). De Raad van State was in dit opzicht ook zeer kritisch. De reactie van de regering daarop is magertjes. Graag willen de leden van de VVD-fractie overtuigend bewijs voor het nut voor de voorgenomen voorzieningen voor kinderen met een taalachterstand. Want het blijft wel zo, dat als de ouders onze taal niet of slecht spreken, het kind thuis zijn oorspronkelijke taal zal blijven spreken. En een kind is nu eenmaal veel meer uren thuis dan op school (gelukkig). Niet voor niets is door de leden van de VVD-fractie in de Tweede Kamer een motie ingediend om ouders te betrekken bij pogingen tot verbetering van de kennis van het Nederlands. De leden van de VVD-fractie willen graag weten, hoe de regering deze motie gaat uitvoeren. In de visie van deze leden is dit probleem zo fundamenteel, dat «betrekken» lang niet genoeg is. Er zijn al zo vaak zulke pogingen ondernomen.

De leden van de **PvdA**-fractie vragen zich echter af of de financieringssytematiek van beide opvangvoorzieningen niet tot onbedoelde of zelfs perverse effecten zou leiden. Graag zouden zij van de regering een beoordeeling krijgen van een aantal door hen gesignaleerde ontwikkelingen. De leden van de PvdA-fractie merken de volgende ontwikkelingen op.

Peuterspeelzalen trekken een andere doelgroep dan kinderdagverblijven. Grof gezegd worden peuterspeelzalen bezocht door kinderen van wie de ouders thuis opvangvoorzieningen hebben gecreëerd, hetzij door de ouders zelf, hetzij door gastouders. De peuterspeelzaal is dus niet van belang voor de opvang, maar dient een «sociaal-pedagogisch» doel: het kind moet leren omgaan met andere kinderen. Naarmate de consultatiebureaus meer zijn gaan screenen op mogelijke achterstanden, er programma's zijn ontwikkeld voor het bestrijden van deze achterstanden en de consultatiebureaus deze kinderen ook doorverwijzen, zijn ook kinderen met een dreigende achterstand een nadrukkelijke doelgroep voor de peuterspeelzalen. Veel kinderen met een dreigende achterstand worden thuis opgevangen. Met name peuterspeelzalen die ook vroeg- en voorschoolse educatie (vve) activiteiten aanbieden en gekoppeld zijn aan een

basisschool bieden goede mogelijkheden: veel scholen combineren vve-activiteiten met een aanbod voor moeders. Deze ontwikkeling dreigt echter te worden verstoord door het verschil in financiering tussen enerzijds de peuterspeelzalen (gemeentelijk welzijnswerk, waarvan de subsidiëring sterk per gemeente verschilt) en anderzijds de kinderdagverblijven (deels inkomensafhankelijke tegemoetkoming door het Rijk). Voor kinderen die naar een kinderdagverblijf gaan ontvangen de ouders een ruime tegemoetkoming. Voor de peuterspeelzaal betalen de ouders een (vaak inkomensafhankelijke) bijdrage. In de praktijk betekent dit dat het financieel aantrekkelijker wordt een kind bij een kinderdagverblijf aan te melden dan bij de peuterspeelzaal.

Ouders die een kind hebben met een (dreigende) achterstand krijgen, als zij hun kind aanmelden voor de vve, een tegemoetkoming als plaatsten zij hun kind in het kinderdagverblijf. Ouders in dezelfde inkomenscategorie van wie het kind niet in aanmerking komt voor vve betalen een aanzienlijk hogere ouderbijdrage. Ook dit kan leiden tot een andere keuze van deze ouders dan voor de peuterspeelzaal.

Ouderbetrokkenheid

De leden van de **VVD**-fractie vragen zich ook af of het wel zinvol is al deze maatregelen te nemen, als niet ook al eerder en uiterlijk tegelijkertijd de ouders van de kinderen met taalachterstand zeer grondig worden aangepakt, en dan graag met voorspelbaar succes. Hoe kan het overigens zo zijn dat na zoveel jaren ervaring met taalachterstand bij allochtonen dit probleem maar blijft bestaan? Is er afstemming geweest met andere departementen om de ouders mee te nemen in een proces van taalverbetering? Dit wetsvoorstel beoogt een zinloze onderneming als niet heel veel flankerend beleid is voorzien. Graag worden zij hierover nader geïnformeerd. Het kan niet zo zijn dat door verwaarlozing van de ouderlijke taalkennis, een project als het voorliggende al bij voorbaat voorspelbaar ineffectief blijft.

Wat wil de regering eraan doen om te bevorderen dat ouders participeren bij de voorschoolse educatie, vragen ook de leden van de **SP**-fractie.

Preventie van taalachterstanden

Mede in verband met hiervoor gestelde vragen punt willen de leden van de **VVD**-fractie graag weten hoe het staat met preventieve maatregelen. Wordt wel echt streng toegezien op kennis van de Nederlandse taal bij immigranten uit landen die geen Europese taal hebben? Is er al iets over bekend hoe met de taalvaardigheid van recente immigranten uit genoemde landen gaat? Is hier nu een verbetering opgetreden sinds er enige eisen worden gesteld? Zijn die eisen wel krachtig genoeg? Het blijft immers anders dweilen met de kraan open.

Het streven is om het bereik van de doelgroep voor vve op termijn 100% dekkend te laten zijn. Dit impliceert volgens de leden van de **PvdA**-fractie waarschijnlijk dat, bij een gebrek aan plaatsen, voorrang wordt gegeven aan doelgroepkinderen. Omdat de peuterspeelzalen met vve-activiteiten, met het oog op de «doorlopende leerlijn», gekoppeld zijn aan een basisschool kan hierdoor het effect optreden dat vooral kinderen met een achterstand bij elkaar geplaatst worden.

Uit onderzoek blijkt dat kinderen met een (dreigende) achterstand enorm veel baat ondervinden van het gezamenlijk optrekken met kinderen zonder achterstand, om nog maar te zwijgen van de gevolgen voor de samenleving van het «samen opgroeien» merken de leden van de **PvdA**-fractie op.

Dit wetsvoorstel lijkt in zijn uitwerking de segregatie echter te bevorderen. Dat zou de effecten van de vve wel eens te niet kunnen doen. Hoe kijkt de regering tegen deze ontwikkeling aan?

Hoe kijkt de regering aan tegen de opvatting dat vve-activiteiten voor alle kinderen toegankelijk zouden moeten zijn om te voorkómen dat kinderen met een achterstand bij elkaar worden geplaatst en zo de mogelijkheid missen om zich op te trekken aan leeftijdgenootjes zonder achterstand, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Wettelijke verankering Friese taal en rol van de provincie Fryslân

De leden van de fracties van **OSF** en **D66** merken op dat gelet op de maatschappelijke noodzaak voor iedere inwoner om de hier gesproken taal voldoende te beheersen en ook gelet op de verantwoordelijkheid die de overheid heeft ten aanzien van het functioneren van de Nederlandse taal als officiële en algemene omgangstaal is, het begrijpelijk en ook aan te bevelen dat in alle vormen van voorschoolse opvang eventuele taalachterstanden bij kinderen worden opgemerkt en zo snel mogelijk aangepakt.

De leden van deze fracties constateren echter dat hoewel de maatschappelijke noodzaak misschien iets minder dwingend is, de overheidsverantwoordelijkheid ten aanzien van het functioneren van de Friese taal in feite precies dezelfde is als ten aanzien van de Nederlandse taal. De praktische uitwerking daarvan is zoals bekend voornamelijk toevertrouwd aan de provincie Fryslân, die daarvoor ook expliciet beleid voert.

In dat verband heeft het de leden van deze fracties verwonderd dat in het wetsvoorstel en de memorie van toelichting zo uitdrukkelijk wordt vastgelegd dat de voorschoolse opvang, zowel kindercentra en gastouders (in de bestaande Wet kinderopvang) als peuterspeelzalen (als voorgestelde nieuwe toevoeging aan de wet), weliswaar de Friese taal naast het Nederlands mogen gebruiken maar niet (geheel) Friestalig mogen zijn.

Voor gastouders zijn geen cijfers bekend, maar de taalsituatie in de provincie is zo dat aangenomen moet worden dat veel gastouders Friestalig zijn, ook in hun functioneren als gastouder, en dat dit ook als het enig mogelijke normale wordt gezien door de ouders van de kinderen.

Momenteel zijn er 55 Friestalige peuterspeelzalen (pjutteboartersplakken) die veel Friestalige kinderen trekken, om hen een stevige basis in hun thuistaal te geven maar ook juist veel Nederlandstalige kinderen ontvangen omdat ze hen de mogelijkheid bieden door onderdompeling het Fries te leren beheersen en een meertalige opvoeding het leervermogen positief lijkt te kunnen beïnvloeden.

Als zodanig wordt deze vorm ook door de provincie uitdrukkelijk gestimuleerd en wordt gestreefd naar vergroting van het aantal van deze pjutteboartersplakken.

De meeste van deze speelzalen voeren tegelijkertijd vve-beleid, met behulp van Friestalige vve-programma's, vertaald uit en afgeleid van Nederlandstalige vve-programma's.

- Zijn deze omstandigheden bekend bij de regering en is daarmee rekening gehouden bij de formulering van de wetstekst?
- Is het de regering ook bekend dat dergelijke vormen van eentalige opvang in veel minderheidsregio's worden gebruikt om kinderen niet alleen de dominante meerderheidstaal te leren beheersen maar ze door intensieve blootstelling ook de minderheidstaal bij te brengen?

In het Uitvoeringsconvenant Friese taal dat met de provincie is gesloten, is opgenomen dat met de provincie bezien zal worden hoe in een voorstel tot wijziging van de Wet Kinderopvang de positie van het Fries kan zijn, gegeven de bepalingen van het Europees Handvest en de erkenning van het Fries als rijkstaal.

- Is met de provincie in voldoende mate overleg over deze materie gevoerd? Zo ja, wat zijn dan de uitkomsten daarvan geweest? Zo nee, waarom niet?
- Is de regering van mening dat het voorgelegde wetsvoorstel voldoende ruimte biedt voor het vigerende provinciale taalbeleid in het algemeen en het beleid ten aanzien van de kinderopvang in het bijzonder, of wordt dit daardoor beperkt in zijn mogelijkheden?
- Is de regering van mening dat het voorgelegde wetsvoorstel voldoende recht doet aan de verplichtingen van de Nederlandse staat zoals die voortvloeien uit het Europees Handvest kleine en minderheidstalen, en voldoende recht doet aan de positie van het Fries als rijkstaal met in de provincie Fryslân een volstrekt gelijkwaardige positie, zo vragen de leden van de fracties van D66 en OSF.

De leden van de **PvdA**-fractie sluiten zich aan bij deze vragen van de fracties van D66 en OSF.

De leden van de **CDA**-fractie merken op dat, daar het hier ook gaat over taalachterstanden onderwijs, zich de situatie voordoet dat de Vereniging van Friese gemeenten zich zorgen maakt over het feit dat de peuterspeelzalen verplicht worden alleen de Nederlandse taal als voertaal te mogen gebruiken. Zij wijzen erop dat de Friese taal wettelijk is erkend en als voertaal gelijkwaardig is. Het betreft artikel 2.12 van het wetsvoorstel. Graag vernemen deze leden hierover het standpunt van de regering.

Financiële aspecten

De leden van de **VVD**-fractie hebben ook vragen over de kosten die met uitvoering van deze wet gepaard gaan. Kan de regering deze leden nader inlichten over deze kosten? Komen deze alleen uit het onderwijsbudget of zijn er ook andere bronnen (vanwege het integratiebeleid, of participatiebeleid van de Wet maatschappelijke ondersteuning)? Kortom, ten koste van welke andere voorzieningen komen de benodigde bedragen? En om hoeveel gaat het?

Relatie onderwijs – welzijnswerk

De leden van de **CDA**-fractie hebben begrepen dat de regering in antwoord op vragen van zowel de Raad van State als van de Tweede Kamer, voorschoolse educatie schaaft onder de noemer van welzijnswerk en de vroegschoolse educatie als onderwijs. In de memorie van toelichting staat: «Ouders kunnen op basis van vrijwilligheid hun kind aan voorschoolse educatie deel laten nemen in peuterzaal of kinderdagverblijf naar eigen keuze en dragen (zeer bescheiden) financieel bij. Voorschoolse educatie zou hierdoor nog het beste getypeerd kunnen worden als een educatief element binnen welzijn c.q. opvangorganisatie. Er is daarmee geen sprake van onderwijs in de zin van art. 23 van de Grondwet, of zoals dat is uitgewerkt in de Wet primair onderwijs of de Leerplichtwet 1969». De regering heeft deze leden met deze redenering niet overtuigd. De regering schrijft over de doorlopende leerlijn, dan gaat het toch over onderwijs, hoe rudimentair ook. Welke overwegingen en criteria hebben geleid

tot bovenstaande stelling name? Graag vernemen de leden van de CDA-fractie hierover het standpunt van de regering.

Als vve-activiteiten een belangrijk middel vormen om kinderen zonder achterstand aan de basisschool te laten beginnen, moeten deze activiteiten dan, in ieder geval financieel, niet uit het gemeentelijk welzijnswerk worden gelicht en ondergebracht bij OCW, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Als de regering streeft naar harmonisatie van peuterspeelzalen en kinderdagverblijven, vereist dit dan niet ook harmonisatie van de financierings-systematiek, zo willen de leden van de PvdA-fractie weten.

Wat betreft de relatie onderwijs versus welzijnswerk: de Raad van State maakt daar behartigenswaardige opmerkingen over, zo merken de leden van de fracties van **ChristenUnie** en **SGP** op. Het is inderdaad fundamenteel daar helder in te zijn. Want is het niet zo, dat indien sprake is van onderwijs, de verantwoordelijkheid voor vve ten principale ligt bij de besturen van scholen en het toezicht bij de inspectie? En moet dat dan ook niet in onderwijswetten worden vastgelegd? En indien dat het geval is, dan zal ook artikel 23 van de Grondwet gelden. Is er immers geen sprake van onderwijs, dan geldt ook artikel 23 niet. Bovendien: er is geen sprake van een vorm van leerplicht voor de doelgroep van 2–3-4 jarigen. Is dan de conclusie niet te trekken, dat er dus sowieso geen sprake is van onderwijs? Maar als dat zo is, wat moeten deze leden dan met de aan de inspectie van het onderwijs toegedachte rol?

En verder: met erkenning van het belang van het beperken en zo mogelijk ongedaan maken van taalachterstanden, wat is eigenlijk de legitimatie dat overheden en met name de lokale overheden een inspanningsverplichting hebben om zoveel mogelijk kinderen uit de doelgroep met vve te bereiken? De leden van de fracties van ChristenUnie en SGP zouden het op prijs stellen, indien nogmaals – in de thans beschikbare stukken, zoals de memorie van toelichting is dat immers ook al min of meer gedaan – ingegaan wordt op hetgeen wij in bovenstaande vragen aan de orde stellen.

Inhoudelijke kant voorschoolse educatie

De inhoudelijke kant van voorschoolse educatie is belangrijk, omdat in artikel 167 WPO gesproken wordt over resultaten van vve en over door-gaande leerlijn van voorschoolse naar vroegschoolse educatie, zo merken deze leden van de fracties van de **ChristenUnie** en **SGP** op. In alle nuchterheid moeten de leden van de fracties constateren, dat de meningen over de wijze waarop voorschoolse educatie moet worde nageboden, sterk verschilt. In de discussie zie je de aloude tegenstelling terug, namelijk of je in de opvoeding moet «führen» of moet «wachsenlassen». Met dat laatste wordt dan zeker ook bedoeld; een rijke pedagogische omgeving aan het kind aanbieden, waarin het zich spontaan kan ontwikkelen. Daarbij past als regel geen vastgelegd vve-programma. Met name ontwikkelingspsychologische argumenten spelen daarbij een grote rol. Wordt daar niet voldoende rekening mee gehouden, dan zullen kinderen juist leer- en gedragsproblemen kunnen krijgen. De vraag van de leden van de fracties van de ChristenUnie en de SGP is, geplaatst in het kader van de in artikel 167 Wet primair onderwijs genoemde afspraken, of instellingen inderdaad volledig vrij zijn in het kiezen van de wijze, waarop in het kader van voor- en vroegschoolse educatie gewerkt wordt aan taalontwikkeling. En dat ook de te maken afspraken die ruimte volledig geven. Oftewel: dat afspraken over voor- en vroegschoolse educatie niet het vrije spel in de weg staat, ten gunste van schoolse taalontwikkeling. Deze leden zijn op dit punt namelijk absoluut niet gerust, met name niet omdat in artikel 1.1. van

de Wet kinderopvang als nieuwe begripsomschrijving wordt ingevoegd: Voorschoolse educatie: uitvoering van een door het college van B&W gesubsidieerd programma etc. Deze omschrijving geeft naar de mening van deze leden een aanzienlijke beperking voor instellingen weer wat betreft de pedagogische aanpak die gekozen wordt inzake vve. Dat kan toch niet de bedoeling zijn?

De leden van de commissie zien de beantwoording van voorgaande vragen met belangstelling tegemoet.

De voorzitter van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschapsbeleid,
Dölle

De griffier van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschapsbeleid,
Warmolt de Boer